

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catalogvs Omnium Antistitu[m] Tungaroru[m],
Traiectensiu[m], ac Leodiorum, [et] rerum domi,
belliq[ue] gestaru[m] Compendium**

Placentius, Jean-Leo

Antverpiæ, 1529

Serenissimo diui Martyris Lamberti Collegio apud Leodium Euang.
Placentius S. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30477

monium requirere aggressus, multū hac via pro
 fecit. Vnde regem Hildericū districte interpellās
Interfici. Dum diplomate instructus Franciam oppeteret
 eur Theo ab insequentibus magnatibus in saltu Bivualto
 dardus Spiræ finitimo interfectus est. Sed in agro pro
 fluyente cruore, quū huius puer, ab agraria ancil
 la filium posceret, quo vulnus capitis colligaret,
 illa herē suæ sequitiam formidans, vix tandē imo
 partit. Quæ in vesperū, quod timebat experta,
 vapulavit, sed inter verbera, hera cecitate percus-

*Diplomate
 usque Christo*

Miraculū

sa est, nec ante vidit q̄ emisso voto Theodardū
 Martyrē inuocaret. Passus est anno administrati
 onis secundo, quarto Idus Septembres. Qui pri
 mo Hercubæ conditus est. Vnde illum aliquan
 do S. Lambertus auferre tentans. Vāgionū ano
 nistitem obstare perpendit. Quē tandē ratione &
 autoritate reposcens; in sacellum. S. Cosme &
 Damiani, Leodij transposuit. Floruit sub Apo
 stolico Vitaliano, Imperante Constante
 Serenissimo diui Martyris Lamberti Colle
 gio apud Leodium Euang. Placentius S. D.

Vo tandem exordij genere
 quo dictionis filo, tēlam ordi
 ar domini vndecunq; clarissio
 mi. Ita vere estis quod vulgo
 creditur, quippe nataliū ima
 ginibus non minus generosi,

quam literarum monumentis prolixè illustres,
rursus sic literis ornati: ut nobilitati plurimū inde
accedat & utilitatis & glorię. Equidē haud teme-
re Cicero cōtendit, cū ad naturā eximiam & no-
bilem ratio quędā doctrinęq; cōfirmatio accesserit,
tū illud nescio quid, singulare solere existere
Ex hoc esse genere quę Romani viderūt diuinū
hominē Africanū, ex hoc C. Leliū. L. Furium
modestissimos homines & contētatissimos, ex
hoc fortissimū virū & illis tēporibus doctissimū
Catonē illū senē. Qui profecto si nihil ad percipi-
endā colendamq; nobilitatē literis adiuuaretur
nequāq; se ad illarū studiū contulissent Ergo qui-
bus nobilitas omnis absq; disciplinis fumosa pu-
tatur, certe literis permixta rarū est & incōpara-
bile margaritū, armillis in sitū sani pectoris. Igitur
hoc vestro proposito vix quicq; immitti po-
terat sanctius, pulchrius, fidelius, & ad cōsequē-
dā immortalitē cōpendiosius, quo genus ipsum
& originē (quę illiteratis pluribus male cessit) ele-
gātia studiorū, nō quidē triuialiū, sed exquisito-
rū decorare maluistis Quāobrem, quā videbam
vos velle lubens in hī gratiā, ut illo scribendi gene-
re augendęq; vestrę celsitudini prodessem: quo
secundū euāgelica & Apostolica sensa, nullū po-
terat excogitari salubrius, quaten⁹ mea summa
diligentia Leodiorū Antistitū bona fide, facta

ceu in crystallino speculo ob oculos ponerē, &
 oratione illustrarem fortassis sat historiæ confor-
 na. Vt enim cū Politiano fatear, inter omne scri-
 ptorū genus: quibus vel Græcæ vel Romanæ li-
 teræ floruerunt: ñ mihi haud dubie de humanis
 reb. is egregie meriti esse videntur: per quos aut
 excellentiū populorū, aut summorū principum
 aut omniū illustrium virorū res gestæ, fidelibus
 historiarū monumentis cōmendatæ sunt, tanto
 pere, vt absq; iugi earūdem lectione nemo non
 puer sit, & ille penetratius sapiat, qui aliorū exē-
 plis sapere didicit. Quo circa optarim Amplissi-
 domini, quicquid hoc est, quod non sapiat vn-
 gues corrosos, ictumue pluteū, boni vos cōsule-
 re, consilio magni Persarū regis Artaxerxis cog-
 nomēto memoris. Qui cū rusticus ei aquā vtra-
 q; manu e proximo fluuio haustā obtulisset: libe-
 rali vultu exceperit. Alter quispiā malū per grā-
 de obrudēs, vbi arrisisset homini: per solem in-
 quit, hic vir mihi videtur: qui ex parua etiam vr-
 be, magnam posset extruere, animū potius spe-
 ctandū ratus, q̄ oblatū, Christus Iesus, q̄ diutissi-
 me vos seruet incolumes. Valete.

¶ Vigefimus Antistes.

639. **L** Ambertus hac rēpestate nolens volens in
 Episcopatū tractus est anno salutis sexcen-
 tesimo quinquagesimo nono. Qui præclae